

ת"פ 27074/02/17 - מדינת ישראל נגד שמואל שפירא (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27074-02-17 מדינת ישראל נ' שפירא(עציר)

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל - המאשימה באמצעות
פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

שמואל שפירא (עציר) - הנאשם ע"י עו"ד נ'
גדליהו

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו ב-5 אישומים הכלולים ב-4 כתבי אישום שהוגשו נגדו, וכדלהלן: 4 עבירות של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, 2 עבירות של הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל, עבירה אחת של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 לחוק האמור, עבירה אחת של המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור, לפי סעיף 155 לחוק הנזכר, ו-2 עבירות של חסימת מעבר חופשי בדרך ציבורית, לפי סעיף 490(1) לחוק הנ"ל.

הסדר הטיעון כל הסכמה לפיה בטיעונים לעונש תגביל המאשימה את עצמה לעונש מאסר למשך 12 חודשים בתוספת מאסר על תנאי וקנס, ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה.

2. כתבי האישום עוסקים כולם במעשי עבירה שביצע הנאשם במהלך הפגנות בהן השתתף במהלך התקופה שמחודש ינואר 2016 ועד חודש מרס 2017, וכדלהלן:

א. **ת"פ 49306-11-16:** ביום 26/1/2016 השתתף הנאשם בהפגנה נגד הגיוס שהתקיימה בצומת הרחובות יחזקאל - מאה שערים בירושלים (להלן: **כיכר השבת**). הנאשם ואחרים התקהלו במקום, קראו קריאות בגנות הגיוס לצה"ל, ירדו מהמדרכה לכביש וחסמו את תנועת כלי הרכב. מספר שוטרים פנו למתקהלים, וביקשו מהם לפנות את הכביש ולאפשר לכלי רכב לנוע בו בבטחה. הנאשם ואחרים סירבו, המשיכו לחסום את הכביש והפריעו לשוטרים למלא את

תפקידם.

בהגיע הנאשם ואחרים לתחנת המשטרה, הם סירבו להזדהות ולמסור את שמם לשוטרים.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, וחסמת מעבר חופשי בדרך ציבורית, לפי סעיף 490(1) לחוק הנ"ל.

ב. **ת"פ 19641-11-16**: ביום 6/11/2016 התקיימה בצומת בר אילן הפגנה נגד מעצרו של צעיר חרדי שערק מהצבא. במהלך ההפגנה התקהלו בצומת מאות אזרחים, בהם הנאשם, אשר התפרעו וקראו קריאות בגנות הגיוס לצה"ל ונגד שוטרי משטרת ישראל. הנאשם ואחרים ירדו מהמדרכה לכביש, וחסמו את תנועת כלי הרכב בו.

שוטר פנה למתפרעים, הכריז כי מדובר בהפגנה בלתי חוקית, והורה למתפרעים להתפזר.

במהלך ההתפרעות הנאשם ישב על הכביש, למרגלות אוטובוס, אחז בפגוש הקדמי משני צדדיו וחסם את מעברו.

שוטרים ביקשו מהנאשם לפנות את הכביש ולאפשר לכלי הרכב לנוע בו, והודיעו לנאשם כי מדובר בהפגנה בלתי חוקית. הנאשם סירב לשתף פעולה, והמשיך לחסום את הכביש. שוטרים פינו את הנאשם מהמקום, תוך שהוא משתולל וצועק ברגליו בשוטרים.

בהגיעו לתחנת המשטרה סירב הנאשם להזדהות לפני השוטרים ולמסור את שמו.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור, לפי סעיף 155 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, חסמת מעבר חופשי בדרך ציבורית, לפי סעיף 490(1) לחוק הנ"ל, והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק האמור.

ג. **ת"פ 27074-02-17 אישום ראשון**: ביום 8/1/2017 התקיימו הפרות סדר באזור כיכר השבת בירושלים, במחאה על גיוס צעירים חרדים לצה"ל ומעצרו של צעירים חרדים שהשתתפו בהפגנות קודמות.

כ-50 מתפרעים נאספו במקום, החלו לחסום את התנועה ודחפו פח זבל גדול למרכז הכביש. במהלך ההתפרעות ניתנו על ידי הכוחות שנכחו בשטח מספר הוראות פיזור, אך המתפרעים לא

שעו להוראות.

הנאשם עמד בסמוך לחזית אוטובוס, ומנע בגופו את המשך תנועתו.

בעת מעצרו של הנאשם הוא סירב להתלוות לשוטרים ולהזדהות.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ד. ת"פ 27074-02-17 אישום שני: במהלך תקופה של כשבוע ימים עובר ליום 9/2/2017 התקיימו במקומות שונים בארץ הפגנות, במחאה על מעצרו של צעיר חרדי סרבן גיוס עריק מצה"ל.

קבוצה במגזר החרדי הכריזה על הפגנות בירושלים, במטרה לשבש את הסדר הציבורי, ולחסום את התנועה בעיר במספר מוקדים, במיוחד בעורקי תנועה ראשיים של התחבורה הציבורית.

הנאשם השתתף בהפרת סדר בצומת בר אילן, במסגרתה המתפרעים חסמו כבישים בכך שעמדו ורקדו במרכז הכביש. המתפרעים לא שעו למספר הוראות התפזרות שניתנו על ידי הכוחות בשטח.

הנאשם התיישב על הארץ, וסרב להתלוות לשוטרים ולהיכנס לניידת המשטרה.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, והפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.

ה. ת"פ 8348-12-17: ביום 26/3/2017 הורה בית משפט השלום בירושלים כי על הנאשם לשהות במעצר בית מלא בנצרת עילית, ואסר עליו להשתתף בהפגנות או להתקרב לאירועים המוניים בכל הארץ.

ביום 28/11/2017 התרחשה התפרעות בכניסה ללשכת הגיוס בירושלים. בהתפרעות השתתפו כ-150 איש אשר חסמו את הכביש, ניסו לפרוץ את שער לשכת הגיוס והפרו את הסדר הציבורי.

במהלך ההתפרעות ניתנה הוראה לפזר את המפגינים. כוח משטרה החל להדוף את

המתפרעים, אשר קראו לעבר השוטרים "נאצי".

הנאשם השתתף בהתפרעות, תוך שהפר את תנאי השחרור שנקבעו לו, עמד מול לשכת הגיוס וקרא לעבר השוטרים "נאצי מות יומת".

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 לחוק הנ"ל.

ראיות לעונש:

3. ראיות לעונש נשמעו מטעמה של ההגנה בלבד. עדים מטעמה העידו כי הנאשם גומל חסדים, מחלק מזון לנזקקים בסתר, מסייע ועוזר תמיד.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ממש למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. לטענתה, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים, ולקבוע כי העונש המתאים לנאשם בגינו הינו מאסר למשך מספר חודשים.

המאשימה טענה כי הנאשם פגע פגיעה קשה בערכים חברתיים של שמירה על הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחונו, באורח החיים של הציבור ובקופה הציבורית. לטענתה, הנאשם סיכן את שלומם של הנוסעים בדרך בכך שחסם בגופו כלי רכב.

המאשימה ציינה כי הנאשם פעל ממניע אידיאולוגי, וטענה כי הוא ביצע את מעשיו לאחר תכנון מראש.

המאשימה הפנתה לכך שהנאשם השתתף במספר התפרעויות, וביצע עבירות דומות פעם אחר פעם, למרות שנעצר, נחקר במשטרה והובא לדין בבית המשפט. באחד האירועים ביצע הנאשם את מעשיו תוך שהוא מפר תנאים מגבילים שנקבעו על ידי בית המשפט. לפיכך, טענה המאשימה, אין לתת משקל רב לקולה לעברו הפלילי הנקי.

5. ההגנה מצדה סבורה כי העונש המתאים לנאשם בגין כל אישום בנפרד הינו מאסר על תנאי וקנס, וכי בשל כל מעשי העבירה שביצע היה מקום להטיל עליו מאסר בדרך של עבירות שירות. אולם, מאחר שהנאשם עצור, ביקשה ההגנה להסתפק בימי מעצרו.

הסנגור טען כי דרכו של הנאשם חסד, ולא אלימות, כפי שהעידו העדים מטעמו, וכי אין לזקוף לחובתו את אמונתו הדתית נגד גיוסם לצה"ל של בני הישיבות.

הסנגור הדגיש כי הנאשם והמתפרעים האחרים לא ידו אבנים או חפצים אחרים. לטענתו, מדובר היה בפעילות פסיבית בלבד.

ההגנה הוסיפה וטענה כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את עברו פלילי הנקי, ואת העובדה שהוא הודה בכל כתבי האישום התלויים ועומדים נגדו ו"ניקה את השולחן", וכי יש להתחשב בכך שזוהי הפעם הראשונה בה יידון הנאשם למאסר בפועל.

הסנגור חלק על טענת המאשימה לפיה הנאשם פעל לאחר תכנון מראש. לטענתו, הנאשם יצא ממקום מעצר הבית בו היה נתון על מנת להתייעץ בנוגע להסדר הטיעון, ולא במטרה להשתתף בהתפרעות נוספת.

דין ומסקנות:

6. מעשי העבירה לא בוצעו על ידי הנאשם בסמיכות זמנים זה לזה, אלא במהלך תקופה של כשנה ושלושה חודשים. אולם, בכל המקרים פעל הנאשם פעולות דומות במהותן ובאופיין, בשל אותה תפיסה אידיאולוגית, לשם מטרה זהה - מחאה נגד הגיוס לצה"ל. קיים אפוא קשר הדוק בין כל מעשי העבירה שביצע הנאשם, ולפיכך יש לראות את כולם כ"אירוע אחד", כמשמעותו בסעיף 40ג לחוק העונשין תשל"ז - 1977, ולקבוע מתחם עונש הולם אחד לכולם.

7. מעשים של התפרעות וחסימת מעבר חופשי בדרך ציבורית פוגעים בסדר הציבורי, ומצרים את רגליו של הציבור מלעשות שימוש בשטח הציבורי בו העבירות מבוצעות.

הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו פוגעת בפעילותה של משטרת ישראל, ובשוטרים, העושים לילות כימים בשמירה על ביטחון הציבור ועל הסדר הציבורי. בכך פוגע מעשה עבירה זה גם בשלטון החוק, וביכולתו של השוטט למלא את תפקידו ולהילחם בפשיעה.

הפרת הוראה חוקית פוגעת בערכים החברתיים של מילוי הוראות חוקיות בכלל, והוראות בית משפט בפרט. נאשם אשר מפר את תנאי השחרור שנקבעו לו, מבזה את החוק ומתייחס בזלזול לצווי בית המשפט. בנוסף, הוא פוגע באמינותה של חלופת המעצר, ועלול לפגוע באפשרות של נאשמים אחרים לעשות בה שימוש.

אולם, בהתפרעויות בהן הנאשם נטל חלק לא ידו אבנים, בקבוקי תבערה או חפצים אחרים, לא נורו זיקוקים ולא ננקטו פעולות אחרות שעלולות היו להביא לפגיעה ישירה בגוף, בנפש או ברכוש. כמו כן, לא השתתפו בהן רעולי פנים, הן לא התקיימו בעיתוי בעל משמעות מיוחדת, לא במקום רגיש או יוצא דופן באופן העלול להבעיר

את הזירה עצמה ואף מקומות אחרים. באחת ההתפרעויות (זו המתוארת באישום 2 בכתב האישום בת.פ. 27074-02-17) השתתפו עשרות מתפרעים, בהתפרעות אחרת (ת.פ. 8348-12-17) השתתפו כ-150 מתפרעים, ובהתפרעות נוספת (ת.פ. 19641-11-16) השתתפו מאות מתפרעים. כתבי האישום אינם מפרטים את מספר המתפרעים שהשתתפו בשתי ההתפרעויות הנוספות בהן הנאשם השתתף, ולכן יש להניח לטובתו כי מדובר במספר קטן בלבד של מתפרעים.

בחלק מהמקרים הנאשם לא הסתפק בהשתתפות בהתפרעות, אלא הוסיף והפריע לפעילותה של המשטרה, במהלך ההתפרעות או לאחריה.

הנאשם הפר את תנאי השחרור שנקבעו לו על ידי בית המשפט, לא רק בכך שיצא את מקום מעצר הבית, אלא הוסיף חטא על פשע והשתתף בהפגנה המונית, בניגוד להוראתו המפורשת של בית המשפט.

לאור האמור, ולנוכח כך שהנאשם חזר על מעשיו פעם אחר פעם, בחלק מהמקרים בזמן שתלויים ועומדים נגדו כתבי אישום בגין אותם מעשים ממש, נראה כי הנאשם פגע פגיעה ממשית בערכים החברתיים הנ"ל.

8. עובדות כתבי האישום מלמדות כי במקרים מסוימים הנאשם לא פעל באופן ספונטני, אלא תכנן מראש את מעשיו.

כך, אישום 3 בת.פ. 27074-02-17 מפרט כי ההפגנות החלו ברחבי הארץ כשבוע קודם למועד הפרת הסדר בה השתתף הנאשם, ולאחר שקבוצה במגזר החרדי הכריזה על הפגנות במטרה לשבש את הסדר הציבורי ולחסום את התנועה. הנאשם פעל אפוא במסגרת אותה הכרזה, ובהתאם להחלטה של הקבוצה האמורה. כך גם בנוגע ליציאתו של הנאשם את מקום מעצר הבית, שלטענת ההגנה נעשתה מתוך כוונה לדון בהסדר הטיעון, ולא באופן אקראי או ספונטני.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות פורט לעיל, והוא דומה במהותו לנזק שנגרם בפועל.

9. לנוכח כל האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (השוו: עפ"ג (י-ם) 47689-02-17 **אבו נאב נ' מדינת ישראל** 1/10/2017, ת"פ (שלום ב"ש) 2002/14 **מדינת ישראל נ' אבו עפאש** 2/4/2015, ת"פ (שלום י-ם) 30322-05-14 **מדינת ישראל נ' זגל** 7/5/2015, ת"פ (כ"ס) 44751-02-13 **מדינת ישראל נ' גולי** 25/2/2016, ת"פ (שלום י-ם) 22646-08-13 **מדינת ישראל נ' שטרין** 3/4/2016, ת"פ (שלום י-ם) 53741-03-17 **מדינת ישראל נ' קליין** 4/12/2017) אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר שאינו ארוך, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

10. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את פגיעה שתיגרם לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, את הודאתו בכל כתבי האישום התלויים ועומדים נגדו, אשר חסכה מזמנם של העדים הרבים המפורטים בכתבי האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, ואת העובדה שאין לו עבר פלילי. כמו כן יש להתחשב בהתנהגות החיובית של הנאשם ובתרומתו לחברה, הבאות לידי ביטוי בביצוע מעשים רבים לשם לתמיכה בנזקים וגמילות חסדים בסתר, כפי שהעידו עדי ההגנה.

לחובתו של הנאשם עומדת הימנעותו מליטול אחריות על מעשיו, ומלהביע עליהם צער או חרטה. לעניין זה אציין כי מהותה של לקיחת אחריות הינה הימצאותו של הנאשם בהליך הכרתי תודעתי בו הוא מבין ומפנים את הבעייתיות שבמעשיו, חש מידה של הבנה בנוגע לנזקים שגרם לנפגעי העבירה, ומגלה ניצוץ של חזרה למוטב. לא לשווא נקבעו לקיחת אחריות וחזרה למוטב בסעיף 40א(4) לחוק העונשין, זה לצד זה, כנסיבות בהן יש להתחשב לצורך גזירת העונש המתאים. הנאשם, לעומת זאת, הסתפק בהצהרה כי ישקול את צעדיו, וכי הוא מעוניין להיטיב עם הסביבה. הוא לא הביע אמפתיה לאזרחים הרבים שאת דרכם חסם ומנע מהם להגיע ליעדם, ולא לשוטרים שעל פעילותם הכביד.

לאור האמור, נראה לי כי העונש המתאים לנאשם הינו מאסר לתקופה של 4 חודשים. מאחר שהנאשם עצור, במצטבר, מעט מעבר לפרק הזמן האמור, אני מוצא לקבל את בקשת ההגנה, ולהסתפק בתקופת מעצרו.

11. אני אפוא דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים, בניכוי 4 חודשים מתקופת מעצרו. מובהר כי הנאשם ריצה את מלוא עונש המאסר בפועל.
- ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור איזה מהעבירות בהן הורשע.
- ג. קנס בסך 3,600 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים החל מיום 4/2/2018. אולם אם איזה מהתשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ח, 14 ינואר 2018.